

TÝDEN MODLITEB ZA POVOLÁNÍ KE KNĚŽSTVÍ A K ZASVĚCENÉMU ŽIVOTU 8.5. - 15.5. 2011

Téma: „Podporovat povolání v místní církvi.“

MODLITBA SVATÉHO OTCE BENEDIKTA XVI. ZA POVOLÁNÍ KE KNĚŽSTVÍ A K ZASVĚCENÉMU ŽIVOTU

Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou
četná a svatá kněžská povolání,
která by udržovala živou víru
a střežila převzácnou památku tvého Syna
prostřednictvím kázání slova
a udílením svátostí,
jimiž, Otče, ustavičně obnovuješ své věřící.

Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře,
kteří budou pozornými a zapálenými strážci Eucharistie,
která je svátostí Kristova největšího daru
pro vykoupení světa.

Povolej služebníky tvého milosrdenství,
kteří by prostřednictvím svátosti smíření
rozdávali lidem radost ze tvého odpuštění.

Dej, Otče, ať církve s radostí přijímá
četné inspirace Ducha tvého Syna
a ať v učenlivosti vůči jeho ponaučením
pečuje o povolání ke kněžství
a k zasvěcenému životu.

Pomáhej biskupům, kněžím, jáhnům,
zasvěceným osobám i všem pokřtěným křesťanům,
aby věrně naplňovali své poslání
ve službě evangeliu.

O to prosíme skrze Krista našeho Pána. Amen.

Maria, Královno apoštolů, oroduj za nás!

NEDELE - 8. května 2011

Drazí v Kristu,

díky iniciativě Konference vyšších představených ženských řeholí v naší zemi si můžeme během celého přípravného týdne připomínat důležitost modliteb za nová povolání ke kněžství a zasvěcenému životu, abychom si více uvědomili důležitost kněžské služby a řeholního života.

Ve svém poselství ke Světovému dni modliteb za duchovní povolání, kterým je 4. velikonoční neděle, nazývaná nedělí Dobrého pastýře, připomíná Svatý otec Benedikt XVI., že je to sedmdesát let od založení Papežského díla pro kněžská povolání. Můžeme říci, že jsou to již tři čtvrtiny století, což je z našeho pohledu dlouhá doba, ale vzhledem k dvoutisíciletí života církve a jejího působení to můžeme vidět i trochu jinak. Přesto mě napadá: „Co znamenalo těch sedmdesát let v životě Církve?“ Byl to obrovský vzrůst povolání po 2. světové válce, především ve Španělsku, Itálii a v USA, kdy nejvyššího růstu bylo dosaženo v době příprav a průběhu Druhého vatikánského koncilu. Bylo to velké jaro především evropské církve a jejího misijního působení ve světě. V 70. a 80. letech naopak, kromě Polska, se stal zajímavým růst kněžských a řeholních povolání v Africe a Asii, ale došlo také k výraznému oživení těchto povolání v zemích Latinské Ameriky. Po pádu komunismu nastává bouřlivý rozvoj duchovních povolání v postkomunistických zemích. Také my vděčíme této vlně, vždyť nadpoloviční většina našich dnešních kněží byla ordinována po roce 1990. Těchto sedmdesát let ale také hovoří o krvavém pronásledování kněží, řeholníků a řeholnic ve Španělsku, Mexiku a v bývalém Sovětském svazu. Na to pak navazuje věznění a popravy kněží v nacistických koncentračních táborech. Perzekuce se nevyhnula v 50. letech ani zemím tzv. socialistického tábora včetně Číny a Severní Koreje. Každý rok se dočítáme o zavražděných a popravených kněžích a řeholnících, což je důsledek toho, že křesťané jsou nejpronásledovanější skupinou obyvatel současného světa.

Avšak ani kněžské řady, které tvoří půl milionu členů, nebyly ušetřeny v těchto sedmdesáti letech selhání a zrady. Skandalizace a generalizace těchto případů, které v posledních letech nedosáhly více než 1% kněží, se však nezaměřila na očistu a nápravu, spíše naopak, chtěla a chce zeslabit a potlačit přítomnost církve ve společnosti a marginalizovat roli kněze. Bez povšimnutí však zůstávají odpady a opuštění kněžských a řeholních institutů v sedmdesátých letech v západní Evropě a Severní Americe. Tehdy byla řada skandálů také způsobena těmito lidmi. Nás tyto skutečnosti musí o to více vést k modlitbě za dostatek

kněží a za opravdu dobrá povolání k duchovnímu životu. Současně nás tyto modlitby vybízejí k tomu, abychom k případům nešvarů nemlčeli a nebyli lhostejní, ale abychom také byli opravdovou oporou, kterou kněží a zasvěcení vždy potřebují!

✠ Dominik Duka OP
arcibiskup pražský

PŘÍMLUVY

Milí bratři a sestry, jednomyslně a s důvěrou se obraťme v modlitbě k Bohu svému Otci, aby jeho milost stále obnovovala církev a působila změnu v lidech:

Pane, smiluj se!

- ⇒ Modleme se, aby v církvi nikdy nechyběli ti, kdo by v kněžské službě pracovali oddaně a s láskou na posvěcování Božího lidu.
- ⇒ Modleme se, aby v žádné křesťanské obci nechyběl pastýř, který by hlásal evangelium, slavil Eucharistii, vyučoval ve víře a posiloval trpící.
- ⇒ Modleme se, aby mladí muži, kteří cítí volání k řeholnímu životu, měli sílu překonat překážky a s radostí následovali Krista chudého a poslušného.
- ⇒ Modleme se, aby mladé dívky, které jsou Bohem povolány, pocítily radost z toho, že se zcela zasvětily Kristově lásce životem v rozjímání a ve skutcích lásky.
- ⇒ Modleme se, aby bylo dostatek poslů evangelia, kteří by hlásali Krista těm, kdo ho ještě neznají.

Přijmi, Pane, prosby své církve a tvé milosrdenství ať nám dá, v co se pro své nepatrné zásluhy neodvažujeme doufat. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání - str. 3

PONDĚLÍ – 9. května 2011

Když jsem jednou navštívil v nemocnici starého kněze, nechal jsem si od něj znovu vyprávět, jak to bylo s jeho kněžstvím. Maminka měla už osm dětí. Byla na Velehradě na pouti a slyšela tam kázání arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana, který tehdy volal: „Matky, dejte nám syny, a my vám dáme kněze.“ Byla to doba po první světové válce, kdy bylo velmi málo kněží. Maminka uměla slyšet Boží hlas i ve volání církve a ochotně řekla ano. Když otěhotněla, vydala se na další pouť, tentokrát na Svatý Hostýn, a tam svěřila Panně Marii dítě, které očekávala: Bude-li to syn, dám ti ho a ty mu vypros povolání ke kněžství. Synovi to nesdělila, ani když se stal knězem. Slyšel to až po letech kněžství a po mamčině smrti od paní, které se maminka tehdy na Hostýně svěřila.

Kolik farností dnes volá po knězi. Věřící jen čekají, co udělá biskup. Chtějí-li kněze, napřed musí budovat zdravé rodiny, kde žije jeden pro druhého a ne každý pro sebe. Když bude láska rodičů tak silná, že se nebude bát ani obětí a bude dávat život svým dětem, když je vychová k tomu, aby byli velkorysí, dovedli žít pro druhé a měli tak úzký vztah ke Kristu, že si ho zamilují, pak je naděje, že někoho z nich Pán povolá.

Není možné někoho určovat ani postrkávat ke kněžství, ale potřebné je působivé svědectví rodičů, kteří mají odvahu říct Bohu: Pane, my jsme ochotni přijmout ještě další dítě a vychovat ho pro tebe, kdybys chtěl, aby sis ho mohl povolat. Bůh totiž nemůže volat ke kněžství, když tu nejsou děti. Musí mít koho volat. Bůh sice umí dělat zázraky, umí si vzbudit syny i z kamení, ale máme právo to od něj žádat? Proč má zázrakem nahrazovat naše zanedbání? Bůh čeká, že lidé splní svůj podíl, aby on mohl vyslyšet naše modlitby a velkoryse darovat kněžská povolání.

✠ Jan Graubner
arcibiskup olomoucký

PŘÍMLUVY

Modleme se společně k Pánu:

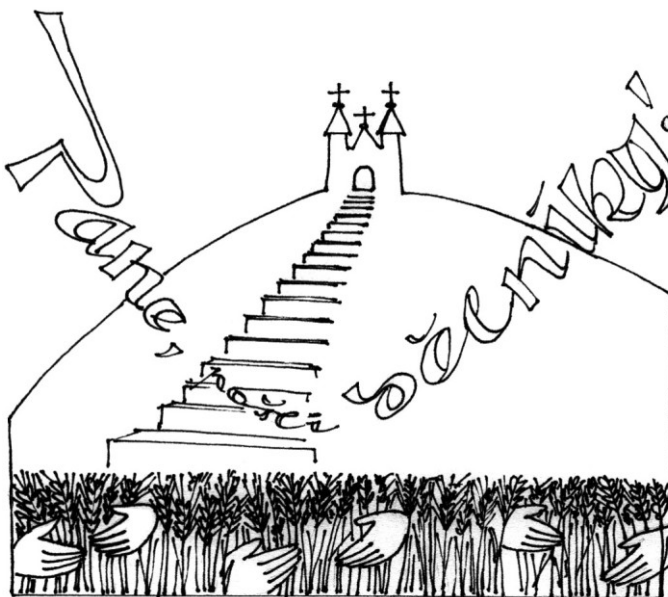
Pane, smiluj se!

⇒ Prosme za mír od Boha sestupující, za Boží lásku a milost a za spásu našich duší.

- ⇒ Prosme za jednotu všech Božích církví.
- ⇒ Prosme za pokoj a dary Ducha svatého pro našeho papeže Benedikta XVI., našeho biskupa N., všechny kněze, jáhny a celý křesťanský lid.
- ⇒ Prosme, aby se na všech úrovních projevovala, rozvíjela a sílila opravdová láska k církvi.
- ⇒ Prosme, aby vzájemná spolupráce uvnitř církve byla oporou těm mužům a ženám, kteří chtějí následovat Krista nerozděleným srdcem.
- ⇒ Prosme za všechny trpící a nemocné, ať jejich modlitby a oběti přinesou trvalý užitek v životě národa i církve.

Smiluj se nad námi a ochraňuj nás, Bože; shlédni na přímlyvy Bohorodičky Panny Marie a našich svatých bratří a sester a vyslyš naše prosby skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání - str. 3

ÚTERÝ – 10. května 2011

Drazí bratři a drahé sestry,

Celá církev, všichni věřící, my všichni si uvědomujeme, nejen u příležitosti světových dnů modliteb za duchovní povolání, svou spoluzodpovědnost za duchovní a zvláště kněžská povolání pro celý Boží lid. Svatý otec nás ve smyslu Ježíšova slova svým poselstvím vyzývá: „Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň“ (Mt 9,38). To je první úkol celého křesťanského společenství, které si je vědom silného Ježíšova příslibu: „O cokoli budete prosit Otce ve jménu mém, dá vám“ (Jan 16,23). Církev se modlí ve farnosti, v různých společenstvích, v rodinách, v tomto duchu, s touto vírou, zcela opřena o Ježíše, o jeho slovo, o mocnou přítomnost Zmrtvýchvstalého. To je první věc, první úkol, který může naplňovat každý z nás. Zvláště pak nemocní, spojení s Kristovým křížem, mohou zhodnocovat svá utrpení obětováním na tento úmysl církve.

Po tomto začátku pak je třeba také říci slovo povzbuzení těm, kdo hledají svou životní cestu, pomáhat klíčícímu povolání. Není to úkol jen duchovních pastýřů, ale každého křesťana.

Svatý otec ve svém poselství dále zve všechny k obnově života ze křtu, z víry, aby naše modlitby a naše slovo, byly doprovázeny svědectvím života jednotlivců i celého společenství, tak jak to bylo v první církvi: „Hleďte, jak se milují... a všichni se k nim chtěli připojit...“(srov. Sk) Svědectví jednoty ve farnosti, mezi věřícími a pak zvláště bratrské jednoty mezi kněžími a jednoty kněží se svým biskupem, je pro vznik a zrání nových povolání velice důležitou skutečností. To není jen psychologická skutečnost, ale „božská,, protože v této jednotě je přítomen Zmrtvýchvstalý, který povolává. „ Kde jsou dva nebo tři v mém jménu, tam jsem já uprostřed nich“ (Mt 18,20).

Mějme proto svůj zrak upřený na Ježíše Zmrtvýchvstalého, který je mocnější než smrt. Neztrácejme naději při pohledu na tolik stínů a bídy dnešní společnosti, ani na slabost svou vlastní či mnoha členů církve. Síla a svatost církve je v přítomnosti „Svatého“ v ní „Pravda“ je na naší straně. A ta Pravda je všemohoucí.

✠ kardinál Miloslav Vlk

PŘÍMLUVY

Láska Krista, dobrého pastýře, přesahuje naše chápání. S důvěrou mu předložme své prosby:

Pane, smiluj se!

- ⇒ Pane Ježíši, plný lásky a smilování, odpusť své církvi její slabost a dej jí sílu, aby ti vydávala opravdové svědectví lásky Kristovy.
- ⇒ Vlož do srdcí svých vyvolených touhu po hlásání evangelia a pošli nové dělníky na svou vinici.
- ⇒ Učiň, ať stále hlouběji pronikáme k poznání tvé lásky, kterou nám projevuješ svou přítomností v Eucharistii.
- ⇒ Dej nám milost, abychom se dovedli ztišit a naslouchat tvému hlasu.
- ⇒ Učiň z našich rodin společenství křesťanského života, schopná přijmout a doprovázet růst povolání k duchovnímu stavu.
- ⇒ Otevři srdce všech hlasatelů evangelia ke vzájemné spolupráci pro sdělování spásy.
- ⇒ Pomáhej nám všem, abychom hlásali evangelium nejen slovy, ale především životem, a dovedli rozpoznat potřeby doby a přijmout nové úkoly.

Pane, ty víš, co potřebujeme, smiluj se tedy a dej nám hojnost svých darů. Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání - str. 3

STŘEDA – 11. května 2011

Každý z nás, kdo se účastníme bohoslužeb, přicházíme do společenství. Nikdo z nás je nezaložil, ale doslova jsme se do něho narodili. Od dětství se rozhlížíme po našich kostelích, cítíme se tu jako doma. Chodíme do kostela samozřejmě. Stojí za to povšimnout si hlouběji a pozorněji toho, že tu tento kostel je dávno přede mnou, bez mé zásluhy, bez mého přičinění. Jsou tu lidé, které ve farnosti dobře znám. Když se o prázdninách, o dovolené nebo z nějakého jiného důvodu ocitnu v jiném kostele a v jiném společenství, cítím se zase „jako doma“. Lidé se tu modlí a říkají podobně jako já „Věřím v Boha“ i „Otče náš“. Bez rozpaků mohou jít i ke svatému přijímání. I když jsem někde na návštěvě, podá mně při liturgii soused ruku a řekne „pokoj s tebou“.

Co pro nás znamená: „Pomni, abys den sváteční světil“? Chodím tedy v neděli do kostela. Ale aby se mohla odehrát mše svatá, tady a kdekoli, je třeba, aby ji sloužil kněz. Jestlipak si dostatečně uvědomujeme, že mše svatá bez kněze není možná? Že bez kněze nikdo nevede farnost, a když, tak jen provizorně. Jen kněz může zpovídat a odpouštět hříchy jménem Božím. Jestlipak si to dostatečně uvědomujeme, když to většinou bereme jako samozřejmé?

Kde se tu bere kněz? Nespádl z nebe. Není tu náhodou. Každý kněz byl kdysi malý chlapec, pak mladík, pak dospělý a každého se někdy nějakým způsobem dotkl vnitřní hlas. Hluboce zatoužil stát se knězem, být jako pan farář nebo dokonce být jako apoštol. Být Kristu nablízku. Být s Ním a žít v Jeho škole. V Jeho silovém poli. Někdy se to vystupňuje při čtení Písma svatého. Ujasní se to v rozhovoru s knězem. Že jsem na správné cestě, pociťuji vždycky vnitřním pokojem a radostí. V kom se odehrává něco podobného, měl by se svěřit knězi. Ten zná z vlastní zkušenosti, co pak následuje. Vše posléze ujasní zráním a návštěvou biskupa. A pak možná bude následovat seminář nebo noviciát v některém řádu. K tomu je třeba moudrého rozhodování a vedení. Na to člověk nestačí sám. Musí se poradit. A Církev mu chce pomoci. Vážíme si každého povolání od Pána Boha. Připojme se k modlitbám. Sám Kristus Pán si to přeje. Nebojme se naslouchat a uslyšet. Nebojme se hledat a nalézat. Nebojme se, že něco ztratíme. Kdo zvolí Krista, toho On nikdy nezklame. Kristus Pán, i my, kdo chodíme do kostela, potřebujeme nové kněze. Komu to Kristus Pán říká: „Pojď za mnou a následuj mě“? Komu to říká „Neboj se – jen věř!“?

✠ Jiří Paďour, OFMCap.,
biskup českobudějovický

PŘÍMLUVY

Z celé duše a z celého srdce všichni volejme k Pánu:

Pane, smiluj se!

- ⇒ Daruj své církvi pokoj a jednotu.
- ⇒ Žehnej našemu papeži i všem biskupům.
- ⇒ Veď teology a zpovědníky svým Svatým Duchem.
- ⇒ Žehnej všem bohoslovcům a jejich učitelům.
- ⇒ Posiluj nás svou milostí, aby farnosti byly společenstvími žitého evangelia.
- ⇒ Posiluj svou milostí rodiny, aby vytvářely dobré podmínky pro vznik a růst nových povolání k duchovnímu životu.
- ⇒ Posiluj svou milostí všechny, kdo se ti zasvětili, aby řeholní společenství vyzařovala do světa Kristova Ducha.
- ⇒ Povzbuď trpící a opuštěné lidi a dej, aby našli u křesťanů pochopení a pomoc.
- ⇒ Dej, aby ti, kteří se vyčerpali prací pro evangelium, dosáhli slávy Království.

Bože, ty můžeš učinit mnohem víc, než oč prosíme. Buď tobě sláva v církvi skrze Ježíše Krista po všechny věky. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání - str. 3

ČTVRTEK - 12. května 2011

Nedostatek duchovních povolání v církvi je vážným ohrožením jejího života a jejího rozvoje. Chybějí-li jí kněží, řeholníci a řeholnice a také nová církevní hnutí a komunity, církev nemá sílu spolehlivě a věrně naplňovat příkaz svého zakladatele: *“Získávejte učedníky ze všech národů, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal”* (Mt 28,19-20). Je jasné, že církev je především Boží, že je v Božích rukou. Ale nám je svěřena, abychom o ni pečovali a podporovali ji. Máme tedy za ni odpovědnost. Všichni. Ne pouze biskupové a představení, ale všichni křesťané.

Zamysleme se tedy, v čem je příčina nedostatku povolání a co dělat pro jejich růst. Nejhorší situace je dnes v Evropě, tedy i u nás, a v Severní Americe. Ne náhodou jsou to území s konzumním stylem života a konzumně chápanou sexualitou. Bůh se ze společnosti vytratil a lidé ho chtějí nahradit právě těmito modlami. Etické zásady se rozostřily a je dovoleno všechno. Mladá generace je vychovávána k sobectví, které jí nedovoluje vstupovat do trvalých vztahů a z nich plynoucích závazků. Platí to o manželství i o zasvěceném životě. Děti se rodí málo a nadpoloviční většina jich přichází na svět mimo manželství. Je jasné, že taková společnost spěje ke svému zániku.

A přesto je tu naděje. V poslední době stále intenzivněji dochází, aspoň u nás, k určitému probuzení. Lidé si uvědomují, že sobecký konzumní způsob života jim štěstí nepřináší. Obracejí se tedy k duchovním hodnotám, které ovšem hledají bez jasného rozlišení, a často přijímají vše, co se tváří duchovně. Chybí jim jasné poznání Boha a víra v něho. Ačkoliv jsme, podobně jako celá Evropa, zemí vyrostlou a formovanou v křesťanské tradici, je křesťanství pouze jednou z mnoha nabídek. Kontinuita křesťanství byla totiž u většiny společnosti přerušena.

A zde nastupuje velký úkol nás, křesťanů, kteří jsme na mnoha místech pouze kvasem. Otevřme se působení Ducha Svatého, ať jsme kvasem silným a účinným. Denně ho prosme, aby si z nás vytvořil své poslušné a účinné nástroje. Modleme se za ty, které nám Bůh posílá, abychom jim ho dali poznat a ukázali jim cestu k němu. Naše modlitba musí nejprve připravit jejich srdce, aby bylo otevřené a citlivé, aby Boha, až do něj vstoupí, poznali a přijali. Velice důležité je naše jasné svědectví šťastného života víry. To jim totiž ukáže to, co hledají. Potom je třeba je přivést do našich společenství, aby v nich mohli dál dobře zrát a růst ve víře.

Mladí lidé se přirozeně zabývají otázkou po své budoucnosti a hledají na ni odpověď. Má-li to být odpověď vedená Bohem, je nutné, aby pro něho byli otevření a byli s ním spojeni modlitbou. Učme tedy mladé lidi, kteří přijali víru, vytrvalé modlitbě. Učme je, aby Bohu předkládali svoji péči o budoucnost, aby dokázali poznat své budoucí povolání, které on pro ně připravil, a dokázali je velkoryse přijmout. To platí o dobrém manželství a rodině stejně jako o duchovním povolání. Pro toto poznání svého budoucího povolání, zvláště jde-li o duchovní povolání, potřebují inspiraci v dobrém příkladu a vzoru. Potřebují poznat dobré kněze, řeholníky a řeholnice, osoby zasvěcené Bohu v nových hnutích a společenstvích. Potřebují se nadchnout pro ideál, ke kterému je Bůh volá, aby na toto volání mohli dát velkorysou odpověď, tak jak to mladí lidé dovedou. Náš velký a odpovědný úkol je jim tyto vzory ukázat a představit a velmi se za ně při jejich rozhodování a následných krocích modlit. Bůh je ochoten dělat zázraky. Musíme však o ně stát a modlit se za ně. A každé uskutečněné duchovní povolání v dnešní době takovým zázrakem opravdu je.

✠ František Radkovský
biskup plzeňský

PŘÍMLUVY

Prosme společně Pána o jeho dary a volejme:

Pane, smiluj se!

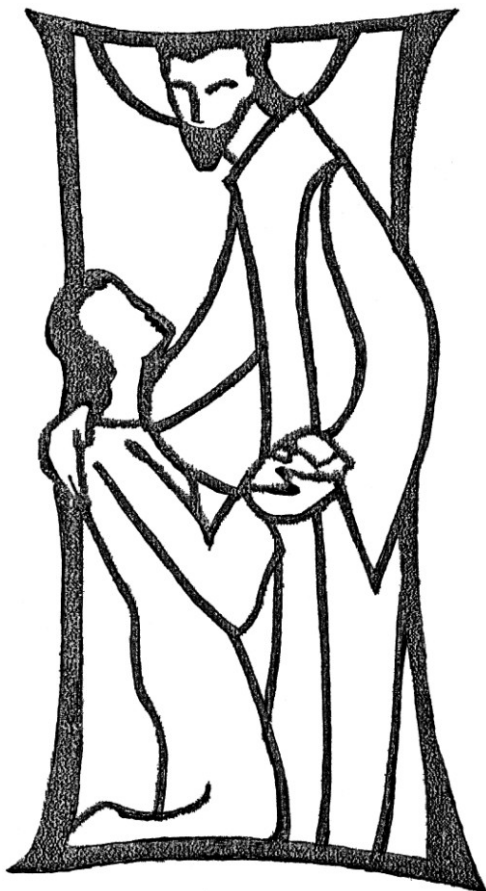
- ⇒ Prosme za naši víru, aby ji Pán udržel v čistotě.
- ⇒ Prosme za naši lásku, aby byla znamením Boží lásky k lidem.
- ⇒ Prosme za naši církev, aby ji Pán dovedl k jednotě.
- ⇒ Prosme za našeho papeže Benedikta XVI., aby ho Pán vedl svým Svatým Duchem.
- ⇒ Prosme za naše biskupy, kněze a jáhny, aby jim Pán dal vytrvalost a horlivost.
- ⇒ Prosme za všechny věřící, aby vydávali svědectví evangeliu každodenní prací.
- ⇒ Prosme za řeholníky a řeholnice, aby kontemplací nacházeli poznání Krista, svým životem rostli do jeho podoby, misijním úsilím šířili evangelium do světa a milosrdnou láskou pomáhali trpícím.

⇒ Prosme za ty, kdo hledají svou životní cestu, aby u křesťanů našli pomoc.

⇒ Prosme za rodiny, aby byly dobrým prostředím pro rozvoj povolání k zasvěcenému životu.

Pane, víme, že bez tebe nemůžeme nic učinit. Děkujeme ti za to, že se za nás u Otce stále přimlouváš, a chceme tě chválit na věky věků. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání - str. 3

PÁTEK - 13. května 2011

Snad nepřeháním, když tvrdím, že žijeme v mimořádné době, kdy nedostatek duchovních povolání se chápe sice jako nouze, nikoliv však jako katastrofa. V nouzi zůstává naděje a touha, při katastrofě mizí téměř vše. Vnímáme-li nedostatek zasvěcených osob v lidské společnosti, jinak pestré co do rozmanitosti různých povolání, pak přece vždycky s myšlenkou, že duchovní povolání je něčím vzácným. Nikdy by se totiž o této vzácnosti neuvažovalo, kdyby nedolehla ona nouze, kdyby duchovních povolání bylo dost a všeobecně by se takový stav bral jako samozřejmost.

Jaká je a kde je touha a naděje v nouzi z nedostatku nových povolání ke kněžství, řeholnímu a zasvěcenému životu? Ve skrytosti srdcí pokorných věřících lidí, kteří vnímají danou situaci před Bohem. Jedině On je původcem a dárce duchovního povolání a jistě se i nyní naplňuje Jeho plán. Bůh rád obdarovává svůj lid i vzácnými dary a podle známého Ježíšova pokynu se o povolání prosí. Každý, kdo touží po Bohu, Mu věří, a tedy na Něho spoléhá. Prosbou svůj postoj projevuje. Naší nadějí v nouzi může být i poznání, že je nutné Boha prosit naléhavěji a upřímněji. Současný nedostatek, a to nejen u nás, může vést i k otázce, jestli si už darovaných povolání vůbec vážíme, a současně jestli již obdarování se z Božího daru radují a střeží si tento poklad jako perlu. Samozřejmě nikoliv jen jako ozdobu svého vlastního života, ale jako cenný drahokam pro druhé.

Podoba, síla touhy a naděje v nouzi je i taková, jak se zmiňuje Svatý otec Benedikt XVI. ve svém poselství, že Boží nadílka převyšuje naše očekávání. Jednotlivé duchovní povolání má vyšší hodnotu, než bychom si mysleli. Je dáno církvi, pro věčné dobro lidí, ale i proto, aby povolání patřili jen Bohu. Navíc duchovní povolání má i misijní charakter. Překračuje hranice farnosti, diecéze, národa. Ovšem ve smyslu skutečné misie, tedy poslání. Bohem povoláný člověk se dává k dispozici, aby byl poslán. Nemyslím si, že lidí, zvláště mladých lidí, velkorysých lidí naděje a touhy by bylo v našem světě málo, a nevěřím, že by takovým byla nouze duchovních povolání lhotejná. Možná by jim postačilo naše povzbuzení k odhodlání učinit poslední krok k tomu, aby se také nechali poslat, Bohu se navždy odevzdat, církvi a všem lidem sloužit tak, jak mnozí jiní v celých dějinách spásy.

✠ Jan Baxant
biskup litoměřický

PŘÍMLUVY

Bůh je náš Otec, který ví, co potřebujeme. S důvěrou mu předložme své prosby:

Pane, smiluj se!

- ⇒ Nebeský Otče, dej všem věřícím ducha odpovědnosti za církev a svět.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať si uvědomujeme starost církve o evangelizaci světa.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať začneme především u sebe a své rodiny.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať mladí lidé mohou číst evangelium z našeho všedního života.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať čerpáme denní sílu ke křesťanskému životu v setkání s tebou ve čtení Písma, v modlitbě a kontemplaci.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať při slavení Eucharistie nepropadneme pocitu zevšednění.
- ⇒ Nebeský Otče, dej, ať neoslabujeme účinky svátostí nevnímavostí srdce.

Otče nebeský, tys poslal svého Jednorozeného, aby žil náš lidský život a vydal se za nás na kříži. Tvůj Syn Ježíš posílá i nás do celého světa, abychom zvali nové bratry a sestry do tvého Království. Povoldej dostatek dělníků pro tento úkol, buď s námi, kteří už jdeme za tvým hlasem, a posiluj nás na cestě, abychom vydávali dobré svědectví. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání - str. 3

SOBOTA - 14. května 2011

Schopnost pěstovat duchovní povolání považuje Benedikt XVI. ve svém poselství za určující znak vitality církve. Nepřehlédneme, že téměř každá papežova encyklika nebo jiná forma poselství končí prosebným pohledem k Matce Boží, která je největší ženou Ducha a doslova ztělesněním dokonalého duchovního povolání.

Ve chvíli zvěstování nás všechny Maria učí, jak si osvojit základní postoje modlitby: Maria je schopna uslyšet Boží hlas, je oslovitelná pro Boha. Přemýšlí o Božím slově v hloubi srdce. Vede i dialog s Bohem, nebojí se klást otázky tam, kde plně nerozumí. A konečně vyslovuje bezvýhradný a ochotný souhlas s Boží vůlí, i když je pro ni tato vůle velkou neznámou.. Ptáme se sami sebe, kolik naší modlitbě chybí této Mariiny kvality, odhodlanosti, důvěry a naprosté vydanosti Bohu. Bůh ponechává navždy Marii to, co bychom mohli nazvat privilegiem mateřského srdce.

Srdce matky je Tvůrcem vybaveno citlivou vnímavostí na potřeby všech dětí. Mariino srdce je schopno svou láskou a péčí doslova připravit zázrak. Stejně dnes jako tenkrát v Káni Galilejské. Naše prosby a potřeby usměrňuje k srdci svého Syna způsobem tak dokonalým, milujícím a naléhavým, jak bychom to my sami nikdy nedokázali. I dnes vidí Maria, kde všude se jejím dětem „nedostává vína“, vnímá i nedostatek povolání v církvi. Tento zázrak nekoná sama. Vykoná jej její Syn svou božskou mocí. Ale ona se na tom významně a neodolatelně podílí. A je to i Maria, která v tomto ději zapojuje a „úkoluje“ všechny ostatní. Zázrak má nastat za spoluúčasti všech. To je vyjádřeno větou: „Učiňte, co vám řekne.“ Pane, jak dlouho lze prodlévat ve slovech Tvého útěšného příslibu, že budeme-li prosit o dělníky pro tvou žeň, Ty je opravdu pošleš?

Můžeme mít silnější záruku splněního slibu, než je Boží Slovo artikulované tak jasně přímo z Tvých úst? Ale Ty také říkáš: „Stane se vám podle vaší víry...“ Pane, prosíme, pomoz i našim tak často unaveným srdcím, aby naše víra mohla mít podíl i na zázraku vzniku a růstu daru povolání také v našem národě, v našich rodinách a v každém prostředí, kde Tvá církev naplňuje své poslání.

✘ biskup Josef Hrdlička

PŘÍMLUVY

Ježíš Kristus je hlasem živého Boha a zve nás k následování. Svěřme se jeho vedení a volejme i my k němu, vždyť jemu na nás záleží.

Prosíme tě, vyslyš nás!

- ⇒ Pane, dej nám živou víru, abychom byli schopni vydávat svědectví každým dnem.
- ⇒ Pane, učiň nás novým lidem, následovníky tvých šlépějí a tvůrci pokoje v tomto neklidném světě.
- ⇒ Pane, odpusť naše selhání a dej nám odvahu zvolit si tvé evangelium za směr svého života a činnosti.
- ⇒ Pane, vzbud' v mnoha mladých mužích a ženách nadšení pro následování tebe v čistotě, chudobě a poslušnosti.
- ⇒ Pane, dej, ať křesťanské rodiny vytváří dobré podmínky pro vznik a růst povolání ke kněžství a zasvěcenému životu.
- ⇒ Pane, učiň, abychom v jednotě s našimi biskupy byli všichni vzájemně spojeni upřímnou křesťanskou láskou a sešli se jednou ve tvém Království.

Bože, děkujeme ti, že jsi nás povolal a že bereš vážně naše snažení. Dej nám odvahu s nadšením následovat tvého Krista, aby svět poznal, že ty jediný jsi Bůh a že srdce člověka je nepokojné, dokud nespočine v tobě. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání - str. 3

**POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE BENEDIKTA XVI.
K 48. SVĚTOVÉMU DNI MODLITEB ZA POVOLÁNÍ
15. KVĚTBA – 4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**

Poselství Svatého Otce k XLVIII. světovému dni modliteb za duchovní povolání

Téma: Podporovat povolání v místní církvi

Draží bratři a sestry!

XLVIII. světový den modliteb za duchovní povolání, který budeme slavit 15. května 2011, o 4. velikonoční neděli, je výzvou k tomu, abychom se zamysleli nad tématem „Podporovat povolání v místní církvi“. Před sedmdesáti lety ustanovil ctihodný Pius XII. Papežské dílo pro kněžská povolání. Následně byla biskupy mnoha diecézí založena podobná díla, na nichž mají účast kněží i laici a která jsou odpovědí na výzvu Dobrého Pastýře, který „když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysilení a skleslí jako ovce bez pastýře, a řekl: »Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň!«“ (srov. Mt 9,36–38)

Schopnost podporovat povolání a pečovat o ně nachází jasnou oporu ve stránkách evangelia, kde Ježíš volá své učedníky k následování a vychovává je s láskou a péčí. Zvláštním předmětem naší pozornosti je způsob, jakým Ježíš povolával své nejbližší spolupracovníky ke hlásání Božího království (srov. Lk 10,9). Především je jasné, že prvním počinem byla modlitba za ně. Dříve než je povolal, strávil Ježíš noc v samotě, v modlitbě a v naslouchání Otcově vůli (srov. Lk 6,12) a ve vnitřním povznesení nad každodenní skutečností. Povolání učedníků se rodí

z důvěrného rozhovoru Ježíše s Otcem. Povolání ke kněžské službě a k zasvěcenému životu jsou především plodem stálého kontaktu s živým Bohem a vytrvalé modlitby, která k Pánu žně stoupá jak ve farních společenstvích, tak v křesťanských rodinách, tak také ve společenstvích, jež se věnují péči o povolání.

Pán na začátku svého veřejného působení povolal několik rybářů, zaujatých prací na břehu Galilejského jezera: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí“ (Mt 4,19). Ukázal jim své mesiášské poslání mnoha „znameními“, která vyjadřovala jeho lásku k lidem a dar Otcova milosrdenství. Slovem i životem je vychovával k tomu, aby byli připraveni stát se pokračovateli v jeho díle spásy. A nakonec, když „věděl, že přišla jeho hodina, kdy měl přejít z tohoto světa k Otci“ (Jan 13,1), svěřil jim památku své smrti a zmrtyvýchvstání a před svým nanebevstoupením je poslal do celého světa s příkazem: „Jděte a získejte za učedníky všechny národy...“ (srov. Mt 28,19).

Toto je zavazující a povznášející nabídka, s níž se Ježíš obrací na ty, kterým říká: „Následuj mě!“ Zve je k přátelství, k naslouchání jeho Slovu a ke společnému životu. Učí je naprosté odevzdanosti Bohu a šíření jeho království podle zákona evangelia: „Jestliže pšeničné zrnó nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek.“ (Jan 12,24) Zve je, aby vystoupili ze své vůle uzavřené do sebe, ze své myšlenky na seberealizaci a ponořili se do jiné vůle – do vůle Boží, a nechali se jí vést. Dává jim zakusit bratrství, které se rodí z této naprosté odevzdanosti Bohu (srov. Mt 12,49–50) a které se stává charakteristickým rysem Ježíšova společenství: „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem.“ (Jan 13,35)

Také dnes je následování Krista náročné. Znamená, že člověk se učí upírat pohled na Ježíše, důvěrně ho poznává, naslouchá mu ve Slově a setkává se s ním ve svátostech. Znamená, že se učí svou vůli přizpůsobovat jeho vůli. Jde o opravdovou školu formace pro ty, kdo se připravují na kněžskou službu a na zasvěcený život pod vedením kompetentních církevních autorit. Pán nepřestává povolávat lidi všech životních období, aby sdíleli jeho poslání a sloužili církvi v služebném kněžství a v zasvěceném životě. „Církev je také povolána chránit tento dar, vážit si ho a milovat jej. Je zodpovědná za vznik a růst kněžských povolání.“ (Jan Pavel II.: postsynodální apoštolská adhortace *Pastores dabo vobis*, 41) Zvláště v této naší době, kdy se zdá, že Pánův hlas je přehlušen „jinými hlasy“ a kdy se nabídka následovat ho v darování svého vlastního života může jevit jako příliš těžká, by každé křesťanské společenství a všichni věřící měli vědomě přijmout závazek podporovat duchovní povolání. Je důležité, abychom povzbuzovali a podporovali ty, kteří projevují jasná znamení povolání ke kněžství a k zasvěcenému životu,

aby cítili vřelé přijetí celého společenství, když řeknou své „ano“ Bohu a církvi. Já sám je povzbuzuji, jak jsem to učinil vůči těm, kteří se rozhodli vstoupit do semináře a jimž jsem napsal: „Udělal jste dobře. Lidé totiž budou vždycky potřebovat Boha i v době, kdy světu vládne technika a globalizace; Boha, který se zjevil v Ježíši Kristu a který nás shromažďuje ve všeobecné církvi, abychom se s ním a skrze něho učili pravému životu také tím, že budeme zachovávat a uplatňovat kritéria opravdového lidství.“ (*List seminaristům*, 18. října 2010)

Je zapotřebí, aby se každá místní církev stávala stále vnímavější a pozornější k pastorační povolační a aby na různých úrovních – v rámci rodiny, farnosti i společenství – vedla mladé lidi, chlapce i dívky, jak Ježíš vedl své učedníky, tedy k dozrávání v opravdovém a vřelém přátelství s Pánem, které se bude rozvíjet prostřednictvím osobní i liturgické modlitby. Ať se tyto lidé učí pozornému a plodnému naslouchání Božímu Slovu, ať rostou v poznání Písma a ať stále více chápou, že ztotožnění se s Boží vůlí nepopírá a neničí lidskou osobu, ale umožňuje jí, aby objevila a následovala tu nejhlubší pravdu o sobě. Ať prožívají nezištné a bratrské vztahy s druhými, protože pouze v otevřenosti Boží lásce člověk nalezne pravou radost a plné uskutečnění svých tužeb. „Podporovat povolání v místní církvi“ znamená mít odvahu ukazovat skrze pozornou a přiměřenou pastorační povolační tuto náročnou cestu následování Krista, která je svým významem velmi bohatá, a je tak schopna obsáhnout celý život.

Obracím se zvláště na vás, drazí spolubratři v biskupské službě. K tomu, aby vaše poslání spásy v Kristu mohlo pokračovat a šířit se, je důležité „co nejvíce podporovat, jak to bude možné, kněžská a řeholní povolání, a zvláště pak povolání misijní“ (Dekret *Christus Dominus*, 15). Pán potřebuje vaši spolupráci, aby jeho volání dolehlo k srdcím těch, které si vyvolil. Pečlivě vybírejte ty, kdo budou pracovat v diecézních centrech pro pastorační povolání. Tato centra jsou vzácným nástrojem podpory a organizace pastorační povolační i modlitby, která ji živí a zaručuje její účinnost. Chtěl bych vám také připomenout, drazí spolubratři biskupové, starost univerzální církve o rovnoměrné rozdělení kněží ve světě. Vaše vstřícnost vůči diecézím, které trpí nedostatkem povolání, se stane Božím požehnáním pro vaše společenství a je pro věřící svědectvím o kněžské službě, která se štědře otvírá potřebám celé církve.

Druhý vatikánský koncil výslovně připomněl, že „celé křesťanské společenství má povinnost starat se o růst kněžských povolání, a to se uskutečňuje hlavně tam, kde se žije plným křesťanským životem“ (Dekret *Optatam totius*, 2). Chci se tedy se zvláštním bratrským pozdravem a povzbuzením obrátit na ty, kdo různým způsobem spolupracují s kněžími ve farnostech. Zvláště se obracím na ty, kteří mohou svou pomocí přispět

k pastorační povolání: na kněze, rodiny, katechety, animátory. Kněžím připomínám, aby byli schopni vydávat svědectví společenství s biskupem a s ostatními spolubratry, aby tak vytvářeli „živnou půdu“ pro nové zárodky kněžských povolání. Rodiny ať „žijí duchem víry, lásky a zbožnosti“ (*tamtéž*) a ať jsou schopny pomáhat svým synům a dcerám, aby s velkodušností odpovídali na povolání ke kněžství a k zasvěcenému životu. Katecheté a animátoři katolických sdružení a církevních hnutí ať se v přesvědčení o svém výchovném poslání snaží „mladé lidi, kteří jsou jim svěřeni, formovat tak, aby byli schopni objevit Boží povolání a ochotně ho následovat“ (*tamtéž*).

Draží bratři a sestry, vaše úsilí v podpoře povolání a v péči o ně nabývá plného smyslu a pastorační účinnosti tehdy, když se uskutečňuje v jednotě s církví a když je zaměřeno ke službě společenství. Proto je každý okamžik života církevního společenství – katecheze, formační setkání, liturgická modlitba či návštěva poutních míst – cennou příležitostí k tomu, aby v Božím lidu a zvláště v těch nejmenších a v mladých lidech vzrůstalo vědomí sounáležitosti s církví a zodpovědnost za odpověď na povolání ke kněžství a k zasvěcenému životu, které má být svobodným a vědomým rozhodnutím.

Schopnost pěstovat povolání je charakteristickým znakem vitality místní církve. S důvěrou a s naléhavostí prosíme o pomoc Pannu Marii, ať se podle jejího příkladu oddanosti Božímu plánu spásy a na její mocnou přímluvu v každém společenství prohlubuje připravenost říci „ano“ Pánu, který stále povolává nové dělníky na svou žeň. S tímto přáním ze srdce udělují všem své apoštolské požehnání.

Ve Vatikánu, 15. listopadu 2010

PŘÍMLUVY

Milí bratři a sestry, jednomyslně a s důvěrou se obraťme v modlitbě k Bohu svému Otci, aby jeho milost stále obnovovala církev a působila změnu v lidech:

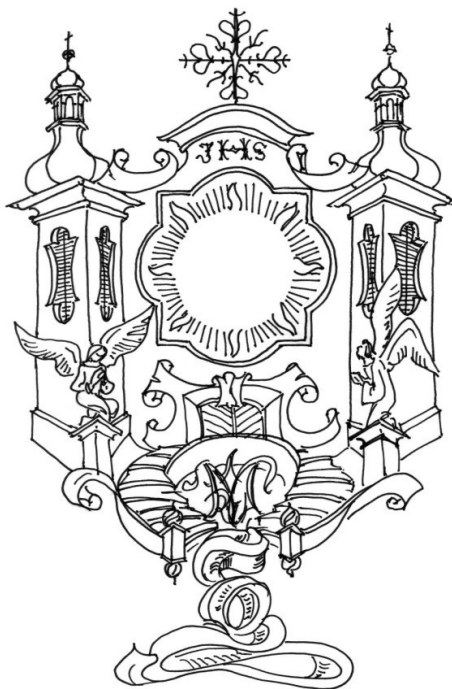
Pane, smiluj se!

- ⇒ Modleme se, aby v církvi nikdy nechyběli ti, kdo by v kněžské službě pracovali oddaně a s láskou na posvěcování Božího lidu.
- ⇒ Modleme se, aby v žádné křesťanské obci nechyběl pastýř, který by hlásal evangelium, slavil Eucharistii, vyučoval ve víře a posiloval trpící.

- ⇒ Modleme se, aby mladí muži, kteří cítí volání k řeholnímu životu, měli sílu překonat překážky a s radostí následovali Krista chudého a poslušného.
- ⇒ Modleme se, aby mladé dívky, které jsou Bohem povolány, pocítily radost z toho, že se zcela zasvětily Kristově lásce životem v rozjímání a ve skutcích lásky.
- ⇒ Modleme se, aby bylo dostatek poslů evangelia, kteří by hlásali Krista těm, kdo ho ještě neznají.

Přijmi, Pane, prosby své církve a tvé milosrdenství ať nám dá, v co se pro své nepatrné zásluhy neodvažujeme doufat. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání - str. 3

RŮŽENEC

Společné rozjímání s Marií o přijetí Božího plánu a připravenosti říkat Bohu „ano“

I. Zvěstování

(Lk 1,38)

„Maria řekla: «Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle tvého slova.»“

Schopnost pěstovat povolání je charakteristickým znakem vitality místní církve. S důvěrou a s naléhavostí prosíme o pomoc Pannu Marii, ať se podle jejího příkladu oddanosti Božímu plánu spásy a na její mocnou přímluvu v každém společenství prohlubuje připravenost říci „ano“ Pánu, který stále povolává nové dělníky na svou žez.

(Poselství Benedikta XVI. k 48. světovému dni modliteb za duchovní povolání)

II. Navštívení

(Lk 1,39-41)

„V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně.“

Je zapotřebí, aby se každá místní církev stávala stále vnímavější a pozornější k pastoračnímu povolání a aby na různých úrovních – v rámci rodiny, farnosti i společenství – vedla mladé lidi, chlapce i dívky, jak Ježíš vedl své učedníky, tedy k dozrávání v opravdovém a vřelém přátelství s Pánem, které se bude rozvíjet prostřednictvím osobní i liturgické modlitby. Ať se tyto lidé učí pozornému a plodnému naslouchání Božímu Slovu, ať rostou v poznání Písma a ať stále více chápou, že ztotožnění se s Boží vůlí nepopírá a neničí lidskou osobu, ale umožňuje jí, aby objevila a následovala tu nejhlubší pravdu o sobě. Ať prožívají nezištné a bratrské vztahy s druhými, protože pouze v otevřenosti Boží lásce člověk nalezne pravou radost a plně uskutečnění svých tužeb.

(Poselství Benedikta XVI. k 48. světovému dni modliteb za duchovní povolání)

III. Ježíšovo narození

(Jan 1,14-17)

„A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi... Všichni jsme dostali z jeho plnosti a to milost za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista.“

Zvláště v této naší době, kdy se zdá, že Pánův hlas je přehlušen „jinými hlasy“, a kdy se nabídka následovat ho v darování svého vlastního života může jevit jako příliš těžká, by každé křesťanské společenství a všichni věřící měli vědomě přijmout závazek podporovat duchovní povolání. Je důležité, abychom povzbuzovali a podporovali ty, kteří projevují jasná znamení povolání ke kněžství a k zasvěcenému životu, aby cítili vřelé přijetí celého společenství, když řeknou své „ano“ Bohu a církvi.

(Poselství Benedikta XVI. k 48. světovému dni modliteb za duchovní povolání)

IV. Uvedení Ježíše do chrámu

(Lk 2,22)

„Když nadešel den jejich očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli (Ježíše) do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu.“

Je to zavazující a povznášející nabídka, s níž se Ježíš obrací na ty, kterým říká: „Následuj mě!“ Zve je k přátelství, k naslouchání jeho Slovu a ke společnému životu. Učí je naprosté odevzdanosti Bohu a šíření jeho království podle zákona evangelia: „Jestliže pšeničné zrnó nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek.“ (Jan 12,24) Zve je, aby vystoupili ze své vůle uzavřené do sebe, ze své myšlenky na seberealizaci a ponořili se do jiné vůle – do vůle Boží, a nechali se jí vést.

(Poselství Benedikta XVI. k 48. světovému dni modliteb za duchovní povolání)

V. Ježíš mezi učiteli

(Lk 2,46-47)

„Po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů, poslouchá je a dává jim otázky. Všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho chápavostí a nad jeho odpověďmi.“

Také dnes je následování Krista náročné. Znamená, že člověk se učí upírat pohled na Ježíše, důvěrně ho poznává, naslouchá mu ve Slově a setkává se s ním ve svátostech. Znamená, že se učí svou vůli přizpůsobovat jeho vůli. Jde o opravdovou školu formace pro ty, kdo se připravují na kněžskou službu a na zasvěcený život pod vedením kompetentních církevních autorit. Pán nepřestává povolávat lidi všech životních období, aby sdíleli jeho poslání a sloužili církvi v služebném kněžství a v zasvěceném životě. „Církev je také povolána chránit tento dar, vážit si ho a milovat jej. Je zodpovědná za vznik a růst povolání.“

(Poselství Benedikta XVI. k 48. světovému dni modliteb za duchovní povolání)

ADORACE
za nová povolání ke kněžství
a k zasvěcenému životu

Píseň

(vložit vhodnou píseň)

Úvodní modlitba

K. - Pane Ježíši, klaníme se Ti přítomnému v Nejsvětější svátosti oltářní. Shromáždili jsme se tu, abychom naslouchali Tvému hlasu a abychom Tě prosili o nová povolání k zasvěcenému životu a ke kněžství. Chceme Ti otevřít svá srdce a nabídnout Ti je, abychom se působením Tvojí milosti stali nástroji pro posvěcení našich bratří a sester. Neboť Ty žiješ a kraluješ na věky věků.

L. – Amen.

I.

(Lk 6,12-16)

„V těch dnech vyšel na horu, aby se modlil; a celou noc strávil v modlitbě s Bohem. Když se rozednilo, zavolal k sobě své učedníky a vyvolil z nich dvanáct, které nazval apoštoly: Šimona, kterého pojmenoval Petr, jeho bratra Ondřeje, dále Jakuba, Jana, Filipa, Bartoloměje, Matouše, Tomáše, Jakuba Alfeova, Šimona, kterému říkali Horlivec, Judu Jakubova a Jidášše Iškariotského, který se stal zrádcem.“

Ježíš volá své učedníky k následování a vychovává je s láskou a péčí. Zvláštním předmětem naší pozornosti je způsob, jakým Ježíš povolával své nejbližší spolupracovníky ke hlásání Božího království (srov. Lk 10,9). Především je jasné, že prvním počinem byla modlitba za ně. Dříve než je povolal, strávil Ježíš noc v samotě, v modlitbě a v naslouchání Otcově vůli (srov. Lk 6,12) a ve vnitřním povznesení nad každodenní skutečností. Povolání učedníků se rodí z důvěrného rozhovoru Ježíše s Otcem. Povolání ke kněžské službě a k zasvěcenému životu jsou především plodem stálého kontaktu s živým Bohem a vytrvalé modlitby, která k Pánu žně stoupá jak ve farních společenstvích, tak v křesťanských rodinách, tak také ve společenstvích, jež se věnují péči o povolání.

(Poselství Benedikta XVI. k 48. světovému dni modliteb za duchovní povolání)

Chvilka ticha

Píseň

II.

(Jan 10,11-18)

„Když se ubíral podél Galilejského moře, uviděl dva bratry – Šimona, zvaného Petr, a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře; byli totiž rybáři. Řekl jim: «Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí.» Oni hned nechali síť a následovali ho. A jak šel odtamtud dál, uviděl jiné dva bratry – Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi se svým otcem Zebedeem spravují síť. A povolal je. Oni hned nechali loď a následovali ho.“

Pán na začátku svého veřejného působení povolal několik rybářů, zaujatých prací na břehu Galilejského jezera: „Pojďte za mnou, a udělám z vás rybáře lidí.“ (Mt 4,19) Ukázal jim své mesiášské poslání mnoha „znameními“, která vyjadřovala jeho lásku k lidem a dar Otcova milosrdenství. Slovem i životem je vychovával k tomu, aby byli připraveni stát se pokračovateli v jeho díle spásy. A nakonec, když „věděl, že přišla jeho hodina, kdy měl přejít z tohoto světa k Otci,“ (Jan 13,1) svěřil jim památku své smrti a zmrtvýchvstání a před svým nanebevstoupením je poslal do celého světa s příkazem: „Jděte a získejte za učedníky všechny národy...“ (srov. Mt 28,19).

Toto je zavazující a povznášející nabídka, s níž se Ježíš obrací na ty, kterým říká: „Následuj mě!“ Zve je k přátelství, k naslouchání jeho Slovu a ke společnému životu. Učí je naprosté odevzdanosti Bohu a šíření jeho království podle zákona evangelia: „Jestliže pšeničné zrně nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek.“ (Jan 12,24)

(Poselství Benedikta XVI. k 48. světovému dni modliteb za duchovní povolání)

Chvilé ticha

Píseň

III.

Litanie – přímluvy

Dej, laskavý a štědrý Bože,

K. - abychom na přímluvu svatých Cyrila a Metoděje, kteří nám hlásali víru v našem jazyce,

L. – uměli o ní srozumitelně mluvit k dnešnímu světu.

K. - abychom na přímluvu sv. Ludmily, která vychovala ve víře sv. Václava,

L. – vedli slovem i příkladem k víře naše děti.

- K.** - abychom na přímluvu sv. Jana Sarkandera, mučedníka víry,
L. – uměli obstát i ve zmatených dobách mravní krize.
- K.** - abychom na přímluvu sv. Vojtěcha, vždy připraveného odpustit,
L. – důvěřovali v budoucí smíření všech lidí.
- K.** - aby na přímluvu sv. Zdislavy, věrné manželky a pečlivé matky,
L. – rodiče plnili své role otců a matek a ukázali svým dětem možnost dobré budoucnosti.
- K.** - abychom na přímluvu sv. Jana Nepomuckého, který hájil spravedlnost a pravdu,
L. – i my je vždy hájili a byli tak hodni naděje na Tvou pomoc.
- K.** - abychom na přímluvu sv. Václava, našeho ochránce a provždy vladaře naší země,
L. – pochopili, že cestou k vládě je služba nesená láskou.
- K.** - abychom na přímluvu sv. Prokopa, který opustil vše, aby se mohl plně věnovat Tvé službě,
L. – také my Tě milovali víc než cokoli na světě.
- K.** - aby na přímluvu sv. Anežky, milosrdné sestry,
L. – nepostrádali staří a nemocní lidé naši péči a lásku.
- K.** – o to Tě prosíme skrze Krista, našeho Pána,
L. – Amen.

Modlitba Svatého otce Benedikta XVI. za povolání - str. 3

Píseň

Závěrečná modlitba

- K.** – Modleme se: Pane Ježíši Kriste, v podivuhodné svátosti jsi nám zanechal památku na své umučení. Dej nám, prosíme, ať svatá tajemství tvého Těla a tvé Krve tak uctíváme, abychom stále v sobě zakoušeli ovoce tvé výkupné oběti. Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků.
L. – Amen.

*Texty k růženci a adoraci za povolání připravil
ThLic. P. Jiří Damián Škoda, CFSsS*